

Домски смештај одраслих и старијих особа

ШТА ЈЕ ДОМСКИ СМЕШТАЈ?

Домски смештај је услуга социјалне заштите која се обезбеђује кориснику коме није могуће обезбедити, или то није у његовом најбољем интересу, останак у породици, услуге у заједници или породични смештај. Домским смештајем се обезбеђује становање, задовољавање основних животних потреба и здравствена заштита.

КО СУ ПРУЖАОЦИ УСЛУГЕ ДОМСКОГ СМЕШТАЈА?

Услуге домског смештаја може пружати установа социјалне заштите – домови за смештај одраслих и старијих лица, односно пружалац услуга социјалне заштите који је добио лиценцу за пружање тих услуга.

КОМЕ СЕ ПОДНОСИ ПРИЈАВА ЗА ДОМСКИ СМЕШТАЈ?

Пријава потребе за домским смештајем подноси се Центру за социјални рад.

ПОТРЕБНА ДОКУМЕНТАЦИЈА

1. захтев за коришћење услуге домског смештаја
2. извод из матичне књиге рођених или венчаних
3. фотокопија личне карте
4. фотокопија здравствене књижице
5. уверење о здравственом стању
6. докази о имовини и приходима од утицаја на трошкове смештаја (чек од пензије остварене у месецу који претходи подношењу захтева)
7. уверење о имовном стању (пореско уверење)
8. писмена сагласност корисника да се приходи директно усмере за плаћање трошкова смештаја
9. сагласност за упис хипотеке на непокретности
10. правоснажна судска одлука или судско поравнање о издржавању од сродника који ту обавезу имају по Породичном закону или доказ да је код надлежног суда покренут поступак ради утврђивања обавезе издржавања од сродника
11. друга документација о којој ће подносиоцу захтева информацију пружити центар (уговор о доживотном издржавању, уговор о откупу или коришћењу стана, пресуду о разводу брака, као и друге доказе који су од утицаја на трошкове смештаја и др.)

НАПОМЕНА - Центар за социјални рад ће у поступку прибавити и изјаву воље особе да жели смештај, а уколико је подносилац захтева лице које се налази под старатељством прибавља се и решење о старатељству. Када се, кроз процену стручњака органа старатељства (центра за социјални рад) и на основу расположиве медицинске документације, закључи да подносилац захтева није у стању да изрази своју вољу, неопходно је таквом лицу поставити привременог старатеља, који ће га заступати, односно дати сагласност за смештај (чл. 43 и 45. ЗУП-а и члан 132. Породичног закона), при чему се мора водити рачуна о томе да онај ко је иницирао поступак не може истовремено бити и привремени старатељ. У овом случају неопходно је без одлагања, по службеној дужности, покренути и судски поступак за лишење пословне способности тог лица.